

[Landbrugsministeren]

Der er sket devalueringer i hvert fald af to valutaer på 5-6 pct. Der er for ganske kort tid siden sket en devaluering af det grønne pund på 7½ pct. og der er for ganske kort tid siden sket en devaluering af den franske franc og en ny en i forbindelse med prisforhandlingerne, så der sker altså en afvikling af de monetære udligningsbeløb. Men uheldigvis har denne afvikling i nogen grad været modarbejdet af de stadige fluktuationer, de kursfald, der er sket i visse landes valutaer; det kan vi selvfølgelig beklage, men vi har vel også lov til at håbe på, at vi på et eller andet tidspunkt når den situation, hvor flydningerne ikke mere vil foregå i nedadgående retning. Det afhænger jo lidt af de pågældende landes økonomiske situation.

Hr. Tang Sørensen siger, at vel har prisforhandlingerne været vanskelige, men det er ikke nogen undskyldning for det opnåede resultat. Jeg vil gerne sige til hr. Tang Sørensen, at jeg har ikke anmodet om undskyldning for noget som helst. Jeg har præsenteret resultatet i folketingets markedsudvalg og har fået det enstemmigt godkendt, så jeg skal ikke have nogen som helst forladelse af nogen som helst. Der er noget her, som hr. Tang Sørensen også har misforstået. Det var måske det, man skulle bruge debatten til, men så burde man have sagt fra på et tidligere tidspunkt.

Hr. Ove Jensen satte spørgsmål ved mine evner som bankmand og bragte mit tidligere erhverv ind i billedet, og det skal han selvfølgelig have lov til. Mine regnekundskaber kan formentlig stadig væk stå mål med hr. Ove Jensens, det tyder i hvert fald hr. Ove Jensens indlæg her i dag på.

Hr. Kofoed og også andre nævnte de fordele, som f. eks. tyske og hollandske landmænd har i forhold til danske landmænd, og her nævner man først og fremmest renten. Vi kan da alle være enige om, at det er ubehageligt med den høje rente, vi har i Danmark. Men det er, ligesom man glemmer at tage alle forholdene med, f. eks. at jordpriserne i Tyskland og Holland er 3-4 gange så høje, som de er i Danmark. Der er jo ikke meget ved at have en lav rente, hvis man skal forrente et beløb, som er 3-4 gange så højt som det, man skal forrente i Danmark; så er det ikke sikkert, at fordelene udelukkende er på de tyske og hollandske landmænds side.

Hr. Bjørn Poulsen var meget inde på spørgsmålet om overskudsproduktion, og han har sagt noget om det i sit fremragende forslag til dagsorden, som jeg skal tillade mig at afvise. For det første konstaterer han, at et flertal af jordens befolkning sulter, og derefter bebrejder han os, at vi producerer mange fødevarer. Heraf har vi, i parentes bemærket, givet en del væk, og vi har, i en anden parentes bemærket, haft lejlighed til at forsyne både Sovjetunionen og andre østeuropæiske lande, hvis fremragende planer har slået fejl, med fødevarer til en billig pris, en alt for billig pris, siger Kommissionens kritikere til den anden side, så EFs lagre har virkelig i visse situationer været udnyttet på en fornuftig og god måde til at afhjælpe nogle af de underskud, som findes rundt omkring i verden.

Derudover vil jeg gerne sige, at der er ingen, der vil argumentere for, at vi skal have store overskudslagre. De tal, som hr. Ib Christensen nævnte, er for resten helt forkerte. De angiver ikke overskudsproduktionen, men de for tiden tilstedeværende lagre, som hr. Ib Christensen skal være opmærksom på er opsamlet igennem flere år, og som for øvrigt har været for nedadgående inden for det sidste år. Bl. a. på grund af den mælkepolitik, man tilrettelagde forrige år, kan man nu konstatere, at der er en reduktion af lagrene, ikke stor nok, men det er i hvert fald et skridt i den retning, som vi meget gerne ønsker.

Hr. Ib Christensen var også inde på spørgsmålet om smøreksperten til England fra Tyskland og fra Danmark. Det er naturligvis rigtigt, at andre EF-lande i kraft af EF-systemet har kunnet forøge deres eksport til det engelske marked, men det er lige så rigtigt, at hvis Danmark havde stået udenfor, havde vores eksport til det engelske marked formentlig været nul eller noget, der ligner nul, for så ville de andre EF-lande selvfølgelig have haft den fortrinsret til det engelske marked, som den frie import til det engelske marked giver, og Danmark ville have mødt alle de traditionelle hindringer for vor eksport til det engelske marked, som vi kender så godt fra før vor indtræden i Fællesskabet med hensyn til handel med de seks gamle Fællesskabslande.

Hr. Bjørn Poulsen var også inde på de monetære udligningsbeløb og sagde: tænk